

„Het gaat niet,” klaagde hij aan zijne moeder, wie hij, ouder gewoonte als Fries, met het vertrouwelijke „Moeke” bleef aanspreken, onder welke benaming zij onder zijne vrienden bekend was; zij spraken niet van: „Mevrouw Bisschop”, zij spraken van „Moeke”, en altijd op eenen toon van hoogachting en sympathie.

Helpen kon de moeder haren kunstenaar niet; doch deelnemend, liefderijk naar hem luisteren en schrandere nadenken over wat hem op zijne loopbaan ontbreken kon, dat kon zij en zij opperde:

„Wilt gij naar Parijs teruggaan?”

Welk een offer bracht zij met die vraag!

Doch Bisschop zeide dat hij geen navolging van de Fransche „manier” in zijn werk wilde; hij moest heel een anderen weg uit en ging — niet naar de groote wereldstad, doch naar Hinlopen!

Uit het oude Friesche stedeke, met al wat het schilderachtigs bevatte, wilde hij zijne studies putten.

Hij ging heen, hij zocht en zag met kunstenaars oog; opgewekt, vol moed kwam hij telkens in den Haag terug.

„Nu ben ik er!”

Een heerlijk bewustzijn van zijne kracht leefde in hem en bezielde hem. Meesterstukken, schitterend van coloriet, volgden elkander op:

„Zondag-ochtend.” (In 1860 te Amsterdam met goud bekroond.)

„De Heer heeft gegeven, de Heer heeft genomen; de naam des Heeren zij geloofd.” (In 1862, in het bezit van Albert van Pruisen.)

„Winter in Friesland.” (1867) In het Rijks-Museum.

„Het nachtmaal bij de oude Mennonieten te Hinlopen.” In 1880. Gekocht door Prins Alexander, thans het eigendom der jonge Koningin.

„Het zonnige hoekje.” 1882. Nu in Londen.

Van al deze kunstwerken, en van het *Intérieur* waarin zij *geworden* zijn, geeft *Elsevier's Maandschrift* thans reproductie — zoo goed als het dat vermag; het heerlijke coloriet toch blijft achterwege, is niet weder te geven, doch moet aan de verbeeldingskracht van wie de prentjes zien, worden overgelaten.

Nog menig kunstwerk bovendien, in eene korte schets als deze niet allen te vermelden, danken hun aanzijn aan het penseel van Bisschop. Zoo was daar de beeltenis van zijne moeder:

Eene fraaie type eener deftige Friesche vrouw, met kanten kap en juweelen. Een kop als van *Rembrandt*, roemden de kenners. Het werd de gouden medaille waard gekeurd.